

Belgische Kamer van Volksvertegenwoordigers

GEWONE ZITTING 1997-1998 (*)

9 FEBRUARI 1998

WETSONTWERP

**tot wijziging van artikel 18
van de wet van 7 augustus 1974
tot instelling van het recht op een
bestaansminimum en van artikel 19
van de wet van 2 april 1965
betreffende het ten laste nemen van
de steun verleend door de openbare
centra voor maatschappelijk welzijn**

TEKST AANGENOMEN DOOR DE
COMMISSIE VOOR DE VOLKSGEZONDHEID,
HET LEEFMILIEU EN DE
MAATSCHAPPELIJKE HERNIEUWING

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet met uitzondering van de bij artikel 2 ingevoegde § 10 die een aangelegenheid regelt als bedoeld in artikel 77 van de Grondwet.

Art. 2

Aan artikel 18 van de wet van 7 augustus 1974 tot instelling van het recht op een bestaansminimum,

Zie :

- 766 - 96 / 97 :

- N° 11 : Wetsontwerp.
- N° 12 : Amendementen.
- N° 13 : Verslag.

(*) Vierde zitting van de 49° zittingsperiode.

Chambre des Représentants de Belgique

SESSION ORDINAIRE 1997-1998 (*)

9 FÉVRIER 1998

PROJET DE LOI

**modifiant l'article 18 de la loi
du 7 août 1974 instituant le droit
à un minimum de moyens
d'existence et l'article 19 de la loi
du 2 avril 1965 relative à la prise
en charge des secours accordés
par les centres publics
d'aide sociale**

TEXTE ADOPTE PAR LA COMMISSION
DE LA SANTE PUBLIQUE, DE
L'ENVIRONNEMENT ET DU
RENOUVEAU DE LA SOCIETE

Article premier

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution, à l'exception du § 10 introduit par l'article 2, qui règle une matière visée à l'article 77 de la Constitution.

Art. 2

L'article 18 de la loi du 7 août 1974 instituant le droit à un minimum de moyens d'existence, modifié

Voir :

- 766 - 96 / 97 :

- N° 11 : Projet de loi.
- N° 12 : Amendements.
- N° 13 : Rapport.

(*) Quatrième session de la 49° législature.

gewijzigd bij de wet van 12 januari 1993, wordt een § 9 en een § 10 toegevoegd, luidend als volgt :

« § 9. Indien het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn zich ten onrechte onbevoegd heeft verklaard om op te treden en krachtens een rechterlijke beslissing die in kracht van gewijsde is gegaan veroordeeld wordt tot de toekenning van het bestaansminimum, kan de minister, tot wiens bevoegdheid de Maatschappelijke Integratie behoort, op basis van deze rechterlijke beslissing en het verslag van zijn inspectiedienst waaruit de stelselmatigheid van optreden van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn in dergelijke bevoegdheids-geschillen blijkt, bij een met redenen omklede beslissing, na het betrokken OCMW te hebben gehoord, weigeren de toelage te betalen of beslissen ze te verminderen. Die sanctie kan niet worden opgelegd indien de beslissing van het OCMW in overeenstemming is met de beslissing van een toezichthoudende overheid. Deze sanctie gaat in op de datum van de hulpaanvraag en eindigt ten laatste drie jaar na de datum van de rechterlijke beslissing.

§ 10. Tegen de beslissing van de minister kan binnen dertig dagen na de kennisgeving ervan beroep worden ingesteld bij de Raad van State. ».

Art. 3

In artikel 19 van de wet van 2 april 1965 betreffende het ten laste nemen van de steun verleend door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, gewijzigd bij de wet van 9 juli 1971, wordt in de plaats van § 3 die § 4 wordt, een nieuwe § 3 ingevoegd, luidend als volgt :

« § 3. Indien een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn zich ten onrechte onbevoegd heeft verklaard om op te treden en krachtens een rechterlijke beslissing die in kracht van gewijsde is gegaan veroordeeld wordt tot steunverlening, kan de minister, tot wiens bevoegdheid de Maatschappelijke Integratie behoort, op basis van deze rechterlijke beslissing en het verslag van zijn inspectiedienst waaruit de stelselmatigheid van optreden van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn in dergelijke bevoegdheidsgeschillen blijkt, bij een met redenen omklede beslissing, na het betrokken OCMW te hebben gehoord, weigeren de kosten terug te betalen of beslissen de terugbetaling te verminderen. Die sanctie kan niet worden opgelegd indien de beslissing van het OCMW in overeenstemming is met de beslissing van een toezichthoudende overheid. Deze sanctie gaat in op de datum van de hulpaanvraag en eindigt ten laatste drie jaar na de datum van de rechterlijke beslissing. ».

par la loi du 12 janvier 1993, est complété par un § 9 et un § 10, rédigés comme suit :

« § 9. Si le centre public d'aide sociale s'est indûment déclaré incompétent à intervenir et est condamné par décision judiciaire coulée en force de chose jugée, à l'octroi du minimum de moyens d'existence, le ministre qui a l'Intégration sociale dans ses attributions peut, sur la base de cette décision judiciaire et du rapport de son service d'inspection d'où il appert que le centre public d'aide sociale a agi de façon systématique dans ce type de conflit de compétence, par décision motivée, après avoir entendu le CPAS concerné, refuser de payer la subvention ou décider de la réduire. Cette sanction ne peut être appliquée si la décision du CPAS est conforme à la décision d'une autorité de tutelle. Cette sanction prend cours à la date de la demande d'aide et se termine au plus tard trois ans après la date de la décision judiciaire.

§ 10. Le recours contre la décision du ministre est ouvert auprès du Conseil d'Etat dans les trente jours de la notification de la décision. ».

Art. 3

A l'article 19 de la loi du 2 avril 1965 relative à la prise en charge des secours accordés par les centres publics d'aide sociale, dont le texte néerlandais a été modifié par la loi du 9 juillet 1971, est inséré, à la place du § 3 qui devient le § 4, un nouveau § 3, rédigé comme suit :

« § 3. Lorsqu'un centre public d'aide sociale s'est déclaré indûment incompétent à intervenir et est condamné, par décision judiciaire coulée en force de chose jugée, à accorder une aide, le ministre qui a l'Intégration sociale dans ses attributions peut, sur la base de cette décision judiciaire et du rapport de son service d'inspection d'où il appert que le centre public d'aide sociale a agi de façon systématique dans ce type de conflit de compétence, par décision motivée, après avoir entendu le CPAS concerné, refuser de rembourser les frais ou décider de diminuer le remboursement. Cette sanction ne peut être appliquée si la décision du CPAS est conforme à la décision d'une autorité de tutelle. Cette sanction prend cours à la date de la demande d'aide et se termine au plus tard trois ans après la date de la décision judiciaire. ».